

bruge det allermildeste Udtryk, jeg kan finde — i den Grad beklages derovre i Sjælland, at Sagen tilvisse ogsaa vilde faae sin politiske Side, Noget, som ethvert Medlem i Grunden let vilde kunne sige sig selv, og som jeg til Overflod har set stadfæstet i den allerfænesteste Tid ved Vidnesbyrd af høitstaaende Mænd derovrefra. Sagen er nemlig den, at der ikke alene har reist sig en dyb og almindelig Misnoie derovre imod Lovforslagets Ordlyd, men at den Frygt ligger bagved, at Forslaget, hvis det blev til Lov, let i sine Følger kunde føre til noget Andet, end dets Ordlyd lyder paa, at det nemlig kunde medføre Fare for betydeligere Dele af Anlægene derovre. Hvad enten jeg saaledes betragter Sagen fra Principets Side, eller fra Rigsdagens egen velforstaaede Interessers Side, eller fra Ordhol- denhedens Side, eller fra Nødvendighedens Side, eller fra Retfærdighedens og Billig- heds Side, eller fra den politiske Røgsfæls Side, kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at Lovforslaget i lige høi Grad egner sig til Forkastelse, og jeg skal for mit Bedkom- mende tillade mig ved denne Leilighed at gaa en Bet, som jeg ellers overmaade sjældent gaar, nemlig at stemme imod Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling, og jeg tror, at de ærede Medlemmer, der ikke ønske, at de omhandlede Anlæg udsættes for Fare, ville gjøre vel i at gjøre det Samme.

N. Andersen: Ja, af Hensyn til det Tidspunkt, paa hvilket jeg faar Ordet, skal jeg fatte mig i stor Korthed; men jeg vil dog til- lade mig at udtale nogle faa Bemærkninger, før vi gaa til Afstemning over denne Sag. Det var en temmelig alvorlig Kamp, der i sin Tid blev ført her i Thinget om disse Jern- baneanlæg og det Havneanlæg, som her er Tale om. Paa den ene Side fremhævedes med stærke, ja maaske for stærke Farver, de store Fordele, det vilde have for Sjælland og Lan- det i det Hele at faae disse Baner og Havneanlæg istand. Paa den anden Side dristede man

sig vel ikke til at benegte, at de vilde være fordelagtige og give et mægtigt Bidrag til Landets Opkomst, men fra meget kompetente Sider blev dog de finantzielle Banfskeligheder fremhævede, som vare forbundne dermed, og det blev gjort gjældende, at netop under Lan- dets daværende Pengeforhold, paa det Tidspunkt, vilde det ikke være tilraadeligt at fore- tage saa omfattende Arbejder, selv om de ellers i og for sig vare heldige. Jeg fulgte dengang. Diskussionen med Opmærksomhed uden at tage Del i den og kom til det Re- sultat, at jeg burde stemme imod Loven, og jeg vilde ganske sikkert have gjort det Samme idag, hvis Sagen havde foreligget som den- gang. Nu forekommer det mig, at Sagen er en hel anden. Jeg skal være enig med det ærede Medlem for Næstide (Hage) i, at man ved saadanne Foretagender som Jernbaneanlæg ikke kan see hen til de lokale Interesser, men maa holde sig for Die, hvad der tjener det Hele, men aldeles at se bort fra de lokale Interesser kan man dog heller ikke, og det er vist neppe sket ved nogensomhelst Jernbanelov, som er vedtagen her. Men dette gjælder ef- ter min Betragtning kun saa længe, der er Tale om, hvorvidt der skal gives en Lov om en Bane eller ikke; men naar Loven er givet, er Sagen efter min Betragtning en hel an- den. Det er jo ganske vist saa, at her kun er Tale om at udsætte Sagen; men der er Mange, og jeg tilstaar, at jeg hører til dem, som tro, at denne Udsættelse kun er ment foreløbig, og at man senere vil forsøge at komme til nye Udsættelser. Det vilde nu efter min Betragtning i flere Henseender være yderst uheldigt. Der er jo allerede anvendt store Summer paa Esbjerg Havn, og hvad vilde den være værd, dersom vi ikke fik Jernbaner dertil. — Det kan dog ikke være noget Medlems Mening, at man allerede nu vil opgive Tanken om at faae Nytte af dette Havneanlæg og henlægge det som vort Aarhundredes Marmorstue. Altsaa vil man ikke tilstaa, at, hvad der er kostet